

ماده ۱۳۸ قانون مالیاتهای مستقیم سال ۱۳۶۶

الف - آن قسمت از سود ابرازی حاصل از فعالیت های صنعتی که شرکت ها برای بازسازی و توسعه یا تکمیل واحدهای صنعتی موجود خود یا ایجاد واحدهای صنعتی جدید ذخیره نمایند از پرداخت مالیات معاف است مشروط بر این که :

1 - قبلا اجازه توسعه یا تکمیل یا ایجاد واحد صنعتی از وزارت ذیربط تحصیل شده باشد.

2 - توسعه یا تکمیل یا ایجاد واحد صنعتی جدید در مورد صنایع موضوع تبصره 4 ماده 132 این قانون نباشد.

ب - آن قسمت از سود ابرازی حاصل از فعالیت های صنعتی و معدنی که شرکت ها مستقلا یا مشترکا جهت ایجاد واحدهای مسکونی برای کارکنان فاقد مسکن خود ذخیره نمایند، از پرداخت مالیات معاف است مشروط بر این که :

اولا - قبلا اجازه و موافقت وزارت مسکن و شهرسازی نسبت به طرح احداث واحدهای مسکونی برای کارکنان تحصیل شده باشد.

ثانیا - نحوه واگذاری و شرایط استفاده از واحدهای مزبور منطبق با آیین نامه ای باشد که از طرف وزرای امور اقتصادی و دارایی و مسکن و شهرسازی و کار و امور اجتماعی تدوین و به تصویب رسیده باشد.

مراجع مذکور مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون آیین نامه مزبور را تهیه و تصویب نمایند.

ثالثا - وجوه مزبور در حساب سپرده نزد بانک مسکن نگهداری شود و با نظارت وزارت مسکن و شهرسازی منحصرآ برای اجرای طرح مذکور مورد استفاده قرار گیرد.

تبصره 1:

معادل وجوهی که طی سال صدور اجازه تا چهار سال تمام پس از آن ذخیره شده است باید ظرف پنج سال از تاریخ صدور اجازه به مصرف توسعه یا تکمیل یا ایجاد واحد صنعتی جدید یا ساختمان واحدهای مسکونی رسیده و ظرف همین مدت طرح مربوط به مرحله بهره برداری رسیده باشد. برای هر طرح فقط ذخایر سال صدور اجازه و چهار سال پس از آن مشمول معافیت موضوع این ماده می باشد. ولی در هر حال مخارج انجام شده باید در مورد گواهی وزارت ذیربط قرار گیرد.

تبصره 2:

در صورت تخلف از شرایط مقرر مالیات متعلق به اضافه بیست درصد آن به عنوان جریمه از شرکت وصول خواهد شد. ولی در صورتی که هزینه انجام شده برای مصارف فوق از هفتاد درصد ذخیره کمتر نباشد، نسبت به مابه التفاوت مالیات متعلق وصول و از مطالبه جریمه صرف نظر خواهد شد.

تبصره 3:

واحدهای صنعتی جدید که با استفاده از معافیت های مندرج در این ماده تاسیس می شوند نمی توانند از معافیت های مالیاتی موضوع ماده 132 این قانون استفاده نمایند.

تبصره 4:

کارخانه های واقع در محدوده آبریز تهران که تعداد کارکنان آنها کمتر از پنجاه نفر نباشند در صورتی که تاسیسات خود را کلا به خارج از شعاع یکصد و بیست کیلومتری مرکز تهران انتقال دهند، بر اساس ضوابطی که از طرف وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت ذیربط حسب مورد برقرار می شود تا ده سال از تاریخ بهره برداری در محل جدید از پرداخت مالیات بر درآمد ناشی از فعالیت صنعتی مربوط معاف خواهند بود.

تبصره 5:

از نظر این قانون محدوده آبریز تهران شمال منطقه آبریز غربی رودخانه حبله رود گرمسار و منطقه آبریز شرقی رودخانه زیاران و کلیه مناطق رودخانه های دماوند، جاجرود، دارآباد، دربند، اوین، فرحزاد، کن، کرج و کردان بوده و حدود آن عبارت است از:

شمالا - خطالرأس کوههای البرز که آب آن به رشته کویر مرکزی جاری می شود.

شرقا - ساحل غربی رودخانه حبله رود گرمسار.

غربا - ساحل شرقي رودخانه زیاران .

جنوبا - خطوط ممتد از غرب به شرق ، از محل تقاطع رودخانه زیاران با رودخانه شوره تا خطالقعر دریاچه نمك به سمت غرب تا محل تقاطع با مسیر حبله رود گرمسار.